

Valon juhlaa

Lumihiutaleet vajoavat harvaksen tyyneen talvimaisemaan. Ohuena pehmeänä kerroksena peittää lumi harmaan maan. Talvi ei vielä ole näyttänyt kasvojaan kaikessa ankaruudessaan, tai sitten pari edellistä talvea ovat olleet vain poikkeuksia tulevaisuuden normaaleista talvista, siksi on tämäkin, vain tavallista talvea.

Jos on luonto harmaa ja valoton, niin ihmisten ilmoilla väriä ja kimallusta senkin edestä piisaa. Tuhannet, ja taas tuhannet jouluvalot valaisevat pihapiirejä, ja mitä erilaisimpia kohteita aina yksinäisistä pihapuista, erilaisiin ihmisen tekemiin rakennelmiin. Lisääntyvä kevään valo, sekä Nuutti joka joulun pois viepi, sammuttaa valoloiston taas odottamaan syttymistään ensi jouluun.

Pari päivää ennen Joulua oli tarkoitukseni ostaa Kaustiselta kauppakierroksen yhteydessä myös pari voipalaa. Kierroksen tuloksena oli kuitenkin vain yksi kuhmuinen pala keltaista kultaa. Sori vaan Kaustislaiset, mutta vein teiltä tämän viimeisenkin voipalan, ellei sitten tavaraa ollut tiskin alla enemmänkin. Vuoden vaihtuessa on lupailtu voimaa maastaviennin vähentämistä, mikä helpottaisi akuuttia puutetta.

Vaikka pulan tyhjentämät kauppojen hyllyt täyttyisivätkin voimaa keltaisen kultaisesta loistosta, niin sitäkin himmeämmäksi vaipuu kaupungin virkamiesten mieli. Lähes pilvenpiirtäjien rakentamisen mahdollistanut kaavoitusidea kun torpattiin Hallinto-oikeudessa. Myös Rautatien torin puolen miljardin suunnitelmat on jouduttu kenties unohtamaan. Sääliksi käy tavallisen kansalaisen rakennuslupahakemuksia, kun nyt virkamiesten paha mieli on johonkin purettava. Mielipahaa ehkä lepyttää, kun lupahakemuksia käsitellessään voi vaatia taajaman ulkopuolelle rakennettavaan puulatoonkin lautaverhoilua. Puhumattakaan omakotitalon rakentajasta, joka simputettavaksi vasta joutuukin. Myös maataloustuotannon karjasuojien rakennuslupien myöntäminen on täysin näiden ideanikkareiden oikkujen armoilla. Tulevaisuudessa nähtäneenkin jättivaipoissa laiduntavia nautoja, betonisilla laiturilla.

Vaikka päreet palaisivatkin isommissa kaupungin ympyröissä, ei kiistoilta välttyä naapurien pienemmissä piireissäkään. Kuitenkaan ei kyse ole päristä vaan paanuista, joista kiistellään Kaustisen kirkon kattomateriaalina. Kaukaa viisaana seurakuntayhtymän hallitus heitti ehdotuksen kirkon katon kattomateriaalin vaihtamisesta edullisempaan ja helppohoitaisempaan konesaumattuun peltiin, täysin tietoisena että ehdotus aiheuttaisi voimakkaan vastaliikkeen. Mikä kai esityksen perimmäisenä tarkoituksena olikin?!

Luottaen kansalaisten aktiivisuuteen, ja talkoohengen herättämiseen, tehtiin esitys jota suurin osa seurakuntalaista tulisi vastustamaan. Lopulta, kovan vääntämisen ja venkoilun jälkeen, kirkkoon tehdään talkootyönä ja lahjoitusvaroin seurakuntayhtymälle lähes ilmainen paanukatto. Huonommassakin vaihtoehdossa, kirkko tulee katetuksi halvemmalla peltikatolla.

Peltikattovaihtoehdon toteutuessa säästyisi nekin viimeiset entisen Ullavan seurakunnan metsät, joita jo innokkaimmat paanuttajat ovat koloamassa tervaksiksi. Eikö riittänyt että parhaat palat parturoitiin seurakunnan velkojen maksuun ja Kaustisen kirkon sisäremonttiin heti seurakuntien yhdistymisen jälkeen. Lisäksi, jos metsät nyt laitetaan tervaksi, ei niistä sen jälkeen ole paanuiksi ja katseet kohdistuvat kotipihojen haavikoihin, talousmetsistä roskapuu kun on siivottu parempaan talteen jo aikoja sitten.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi